

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы крѣмъ русскихъ снятъ о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ „Библіотека наизнам., поштейтъ“ вийходить по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.

Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 44 уніці Галицка.

Всі листи, посылки і реклами належать пересыпти подъ адресомъ: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не ввергаються толькож на попереднє застереженіе.

Поштове число стоять 12 кр. з. в.

Оголошенія приймаються по цінѣ 6 кр. з. в. бѣдь однократочко початковъ.

Реклами на неопечатаній вѣльзій отъ порта.

Предплату належить пересыпти франко (найлучше почтовими посергами) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

VII. Читателівъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *и* = *и*, *и* = *и*, *и* (на початку зоредини і на конці словъ) = *и*, *и* (на початку словъ і по самогласныхъ) = *и*, *и* (на початку словъ) = *и*.

Просимо о надсылань предплаты на IV четверть року и о вырѣвнань давнійшихъ рахунківъ.

Неполагоджене дѣло.

Недалекій вже часъ, коли мине два роки отъ хвили, якъ наступила звѣстна „реформа“ чина св. Василія Великого, якъ отдано Добромильський монастиръ а съ піньмъ і новицією въ руки патріотъ Єзуїтъ. Кожному певно остало свѣжо ще въ памяті тое незвичайне занепокоєніе уміть, яке зъ того поводу запанувало въ цѣлій галицькій Русі, середъ інтелигенції духовної і свѣтської і середъ сельского та мѣскаго народа руского. Всѣмъ намъ певно свѣжо ще въ памяті тіи порывы до протестію, якъ середъ найблизіше интересованихъ монахівъ чина св. Василія Вел., такъ і середъ свѣтского духовенства і народа. Порывы тіі не всюда довели до остаточного результату, а виною тому були то-гдышній обставини въ Галичинѣ; звѣстно, що якъ-разъ підъ той часъ заносилося на арештованія; наші противники разъ-на разъ використовували противъ руского духовенства і народа справу Гнилицьку, домагалися вже усунення митрополита. Всѣ тіі наразъ і несподівано піднесений замахи противника ошоломили Русланівъ і зневолили ихъ поки-що бути нѣими свѣдками того, що дѣялося Правда, до Риму пішло колька протестію, мѣжъ тими бѣдь клубу рускихъ послівъ сіймовихъ і отъ Ставроопіїскаго Братства, въ которыхъ представляло св. отцю въ правдивомъ свѣтлѣ зъ одної стороны лояльність гр.-католицького духовенства і народа руского до римського престола, а зъ другої сторони незавидній політичній і суспільній відношенія руского народа і рускої церкви въ Галичинѣ, — але громадного представленія бѣдь руского духовенства столиця римська задля повыше наведенихъ причинъ не получила. Скіпчивши на-конецъ і процѣстъ о головну зраду і про-цѣстъ гр. деля Скаль, — і показалося, що противъ загалу руского духовенства і пай-

тяжіїй ворогъ не посмѣвъ підносити якихъ-небудь закидовъ нелояльности чи то супротивъ держави, чи супротивъ римської столицѣ. Єдинимъ єго грѣхомъ можнабы хиба уважати його патріотизмъ народний і його привязанье до греческого обряду, загварантованого ему впрочемъ столицею апостольскою.

На підставѣ того результату переведеній слідствъ по цѣлому краю і процесію — виступили съ початкомъ сего року рускій послы въ радѣ державній съ закидомъ правительству, що оно нарушило права рускої церкви і руского духовенства і зарадали бѣдь него привернути давній порядокъ. Якъ звѣстно, п. міністеръ вѣроисповѣдань заявивъ въ отповѣдь рускимъ посламъ, що правительство має тутъ вѣльну руку і може въ пригодній хвили виняти чинъ св. Василія Вел. зъ підъ опївки патріотъ Єзуїтъ. Така отповѣдь міністра уповажила всѣ верстви руского народа домагатися бѣдь правительства того, що оно може зробити. На другомъ всенародній Вѣчу резолюція въ спрѣвѣ добромильського монастиря була іменно основана на отповѣді п. міністра вѣроисповѣдань — і въ тій резолюції було доказано, що нынішній відношенія Русланівъ въ Галичинѣ не то, що не противятся отклику Єзуїтъ, але рѣшучо того вимагають. Принята всенародній нашимъ Вѣчемъ резолюція доси бодай не знайшла послуху у правительства — і виняткове зарадженіе триває дальше въ повній силѣ. Але чи рускій народъ, чи руске духовенство годиться вже съ существуючимъ нынішнімъ становищемъ, і чи радише все таки уважає єго покривденіемъ свого достоинства народного?

На се дати отповѣдь потвірдаючи — исумо вже не лише зъ нашого знання мыслей руского народу і духовенства, але зъ видимого факту.

Недавно зобране духовенство цѣлого деканата Перегинського ухвалило однодушно вислати і вислато на руки Преосв. єпископа-адміністратора митрополії львівської меморіаль въ спрѣвѣ теперѣшнього положенія рускої церкви въ Галичинѣ. Въ тімъ меморіаль ствердило деканальне духовенство свою преданість католицькій церквѣ і звернуло увагу на небезпеченство, яке грозить рускому клиру і рускому народові бѣдь нынішніго широкого впливу патріотъ

Єзуїтъ, котрій вдираючись що-разъ бѣльше въ дѣла рускої церкви — (Добромиль, реколекції для пресвітерівъ і пітомцівъ, інтернатъ, місії, „Рускій Сіонъ“ і пр.) — підкопують повагу і значеніе руского свѣтлого клира, а дальше і стремлять до златинщенія і полонізації Русі.

Що меморіаль Перегинського деканата єсть въ нынішній порѣ фактомъ много-значущимъ, — о тѣмъ і не треба довго розводитися. Що бѣльше, въ меморіаль виразно сказано, що „не лише зъ нашого деканата, але изъ всіхъ сторінъ нашої архіепархії візываються такі самі голоси свѣтлыхъ, честныхъ, народомъ любленыхъ священиківъ“.

ДОПИСИ.

Отъ Турки.

Кажуть вѣдь, що бѣда. Много говорится і пишеться о дуже нужденіомъ духовомъ і матеріальному станѣ нашого краю, всѣ бѣдкають, вѣдь въ голову заходять і пытають, до чого тута нужда тяженька доведе. І, обыватель зъ славного „турецкого“ повѣта знаю досить докладно майже всѣ сторони нашої Галичини і коли чую, що всюди на бѣду нарѣкають — навѣть і по Подолю, где хлѣбъ на кілю і где ковбасами плоти городять, — то вже дѣйстно не можу собѣ виставити, якъ мы Бойки гірники маємо на нашу бѣду нарѣкати, въ якій способъ прійде намъ наше горе виявити! Коли ви вѣдь Подоляки нарѣкаете і жалуетесь на бѣду, то намъ ту зъ бѣди впадає хиба страшно ричати. И дѣйстно наша риць та для загальнога нашої бѣди може бути найбѣльшій, а що тепер такій не есть, — хотій у насъ бѣда, яко певно нѣгде нема, — то маємо приписати нашему богочестивому настрою а особливо, що мы гірники „турецкого“ повѣта маємо въ серци і на тямцѣ два блаженства, а то: а) блаженій вищій духомъ, яко тыхъ есть царство небесне і б) блаженій кротці, яко тія наслѣдять землю. На дѣлѣ якъ бы мы Бойки „турецкого“ повѣта — признаємося отверто яко нищій духомъ і кротці буквально взявши — не поїдвали тыхъ ущалязлюючихъ свойствъ, — га, не знаю, настъ бы отчаяніе хошілось! Якъ необчислений въ свої добрі наслѣдства суть тіі два наведеній блаженства для нашого „турецкого“ повѣта остануого въ крайній духовій і матери-

яльної нуждѣ, наї отъ послужать за доказъ межи многими тысячными дві невеличкими фактами.

Передъ тимъ, закимъ ще заведено у наць урядовихъ секвестраторобѣ до стяганія залегостей податковихъ, обслугувалися дотичній ц. к.

власти правителістивій приватними секвестраторами, котрій — лагодно оказавши — при спровоцуванії своихъ урядовихъ дѣйствій допускалися нечуваныхъ неправностей. Чимъ строгими бувъ такій секвестраторъ, тимъ бѣльше залегостей податковихъ бѣдь звичайно стягнувъ і розуміється тимъ бѣльше бувъ цѣненій у тихъ, котрій занимавшися справами податковими. Тихъ приватнихъ секвестраторобѣ було въ Турцѣ кількохъ, але пайострійшимъ єть межи нихъ бувъ нѣкій п. К. ех-жандармъ. Звичайно завѣдомлло ц. к. староство дотичну громаду напередъ, коли і котрій секвестраторъ зѣде въ село стягати залегости податковій. Якъ вже котрій громадяне дозналися, що панъ комисаръ — а Бойко все называє „комисаремъ“ — пра буде въ село за дачкою і буде хотіти брати „кунгтет“ — ого, посолю єло вже въ селѣ вое отъ малого до великого, а коли рознеслась вѣсточка въ селѣ, що п. комисаръ вже есть въ селѣ, заразъ многій бѣдаки-селяне не маючи і хвоста на своїмъ обйтю, підпирали хату друкомъ а самі въ ноги, хочбы і на друге село. Строга то і безпощадна була тає секвестрація за залеглу дачку, а особливо п. комисаръ давъ о свої „кунгтет“. Списувано і заразъ за-бирано всѣ: худобу послѣдну зъ стайнѣ, бычата або лошата зъ плуга, корову послѣдну, плугъ, борону, послѣдній топръ, косу, серпъ, зеренце послѣднє полишено на засѣвъ або на чиръ для дѣтей, сѣракъ послѣдній зъ хребта, балучилось часомъ і сорочку, мальованку, горшокъ а часомъ отнимано і окна і тоє все строгій секвестраторъ бравъ і засеквестроване а жіюче ішо цѣшки а нежіюче везлось на ферб до Турки въ той цѣлі, щоби тоє все за залегости податковій споради. Зъ страху передъ такою безпощадною секвестрацією гирилю люде всѣ, що мали, до послѣднього, щоби хочь одинъ рохъ єто дачку заплатити, бо видѣши, що дѣяється іншими, третмѣдь зъ страху, що і ихъ тоє не мине. Тіі засеквестрованій рѣчи неразъ спорадано въ Турцѣ за що-небудь, а тогдь мизерна а блаженна бойця тѣшилася і казала въ своїй наявності: „паны, давбы имъ Богъ здоровій, гдѣній, ленсій!“ Такъ стягано залегости податковій въ кождомъ селѣ турчанського повѣта. Одного разу здѣболова я бувъ съ тогдышнімъ ц. к. інспекторомъ податковимъ въ Турцѣ п. I. В.

ПЕРЕГОВОРЫ ЦАРЯ ИВАНА IV (ГРОЗНОГО)

съ цѣсаремъ Максимилианомъ II

дотичніо Польши, Литви и Руси (1575—1576 pp.)

(Дальше.)

Не лише одинъ „хлопы“ та дробна шляхта тагнула за царемъ. Гнеть по смерти Жигмонта II, завѣдомивши о тѣмъ і о недалекомъ выборѣ царя (1572 р. черезъ гонца Воропая), зафулиютъ польській і литовській станы черезъ посла Гарбурду, якъ не приволиви царя на вибіръ свого сына Федора на короля Польщѣ і вел. князя Литви¹⁶). Можновладство польське вагувало мабуть предкладати вибіръ самого деспota-батька, а предѣлъ короля Федора мглъ бувъ по смерти батька стати і царемъ. Що подобного предѣлъ практикувалося за Ягайлономъ, коли „вел. князь“ Литви обирались польськими королями.

Царь однакожъ не радъ бувъ виборови сына, чи то зарада амбіції батька, чи за-про свої державній интересы. Царь бажавъ самъ бути вибранимъ. Запевнивши, що буде шанувати свободы і привилегії становищъ, — що буде, після потреби, перебувати въ Польщѣ і на Литвѣ або въ Москвѣ. Однакожъ о уступленію Ливонії та Смоленска наїти не думавъ; готовъ бувъ за то уступити Полоцькъ, але толькож — отримавши впередъ Кіевъ. Предкладавъ впрочемъ Литвѣ осьбій вибіръ чи то себе, чи сына на вел. князя литовського.

Такій усмія мусѣвія огудити охоту вибору царя. Тыхъ условій нѣякъ не можна

було рѣвнати съ „пактами конвентами“, на котрій мусѣвія присягали Генрихъ Валеїй, — съ тими, на котрій трохи піднѣйше годився цѣсарь.

По утечі Генриха можновладство вже не пактуетъ съ царемъ. Царській гонцѣ дармо допоминаються глеїту (желѣзного листу) для царськихъ послівъ. Почавши бѣдь передъвиборчого вѣзду въ Стенжиці (1575) досгербїгаюмо систематично уникане офиціальнихъ вибіреньє Москвою.

Папській нунцій доносить (1575), що маїтні рѣшучо противній цареви, хоць польська і литовська (дробна) шляхта тягнутъ за царемъ.¹⁶) Яке було тогдь настроїннє магнатовъ. бачимо въ того, що архієпископъ гнезненскій примає Уханскій ще лише тайно поровумъ відносії съ гонцями царськими. Границя литовська такъ була обсаджена, що гонцѣ московські не могли черезъ неї дестатися¹⁷), а сихъ гонцівъ, що вже перебували въ Польщі, стараючися — мимо ремонстрації шляхти — вбути нѣчимъ, або навѣть не допустити до слова передъ шляхтою¹⁸). Сенатъ впрості ганиннії шляхти за демонстраційно-раде витанье гонцівъ царськихъ въ Стенжиці.¹⁹) Оржельскій замъчавъ, що магнаты литовські: Ник. Радивіль і Ів. Ходкевичъ, „котрій трясли Литвою“, були при елекції въ 1575 р. „найне-прихильнѣйша“ Москвѣ.²⁰) За то були тогдь магнати вже дуже прихильній „австріаков“.

¹⁶) Turg. I, 265, 270.

¹⁷) Orzelski II, 113, 212.

¹⁸) Turg. I, 267; 236.

¹⁹) Heidenstein, Regum ab exo. S. A. I, 288.

²⁰) Тамже II, 112.

IV.

„Литва“ бѣгровава тогдь въ загалѣ якъ при елекції, такъ і при сучасныхъ переговорахъ двордовъ вѣденського і московського важну ролю. Що єе була тає Литва? що єе — тає литовській магнатъ?

Давне боярство литовсько-руске перетворилося підъ впливомъ вахдено-

и завергъ бесѣду о способѣ стягания податкѣвъ и залеглостей податковыхъ въ нашомъ повѣтѣ тай каку: „Чому вы, п. инспекторъ, высылаючи сексвентраторовъ по селахъ до стягания залеглыхъ дачокъ, не даете имъ отповѣдной инструкціи, чтобы они строго держали права при фантовании? Та же послѣ закона отъ фантования за дачку увѣльненіи предметы: а) кончѣ потребній до господарства и капиталу закладового (*fundus instructus*) и домового, якъ худоба робоча, збоже на засѣть и пр.; б) знаряды до веденія ремѣса; в) одѣжь щоденна и постѣль конче потребнія. Но помимо ясного права сексвентраторъ по всѣхъ селахъ въ нашомъ повѣтѣ за дачку у людей остатній бычата або коня призначеній до орана, послѣднє зерно берутъ зъ сусѣка призначене на засѣть, остатній коровину тягнутъ зъ межи дѣтей, остатній сѣракъ берутъ зъ хребта, ба сорочку, мальованку и подушку послѣдну — все то фантуютъ. Та чому то такъ, п. инспекторъ, дѣся?“ П. инспекторъ I. В. — теперь вже есть ц. к. надѣніонспекторомъ въ Тарновѣ — змѣщивши чоло, каже: „Га, та то правда, що то тіи фантования въ турчанськомъ повѣтѣ суть неправній, — ну, але що жъ робити? Зъ горы наказують намъ остро, щоби всякою форсю ужити до стягання податкѣвъ, ба и грозять намъ замкненемъ пепсі на три мѣсяці, если податки не будуть стягненій. Якъ бы не фантувати и предметы увѣльненій закономъ бѣть фантования, то и податку не стягнуви, бо наша народъ по за тое нѣчого бѣльше не має. То добре, що людѣ нѣчого о тѣмъ не знають, що такъ неправно фантуети, бо инакше я не знаю, що бы то зъ того було.“ На таку оригиналну бесѣду кажу я: „Ну, то вы хбонуете зъ невѣдомості людей?“ П. инспекторъ на те: „Ба, та такъ.“ До теперъ гадавъ я, що кожда припомѣдка народна якого будь народу мѣстить въ собѣ правду, которую можна всюда приложити, але по выводахъ п. I. В. я пріїшовъ до іншого переосвѣдчення. Нѣмецка припомѣдка каже: „Der Gescheide gibt nach.“ У Нѣмцѣвъ може такъ и есть — но у насъ Русинѣвъ противно: „Der Dumme gibt nach.“ Блаженій нищій духомъ и блаженій кроткій!

По тихъ строгихъ приватныхъ сексвентраторахъ запроваджено урядовихъ сексвентраторовъ до стягання залеглостей податковыхъ а ті, нема що казати, троха польвили и до нынѣ не чути подобного рода фантования, якъ давнійше. Але стань матеріальній бѣднихъ горскіхъ людей въ нашомъ повѣтѣ не получивши, а противно: всѣ бѣднѣ що-разъ бѣльше, для того и залеглости податковыхъ нагромадилася величезна купа. Щоби платниківъ до заплачення дачки дуже интенсивно принукати, роздѣлало ц. к. старство въ Турції дні 22 падолиста 1883 ч. 8759/2230 до всѣхъ звѣрностей громадъ слѣдуючій наказъ (по польски): „Результатъ побору податкѣвъ постоеянныхъ до конца III кварталу с. р. бувъ въ турчанськомъ повѣтѣ такъ некористный, що Вис. предвидя ц. к. краев. Дирекціи скарбу во Львовѣ поручила рескриптомъ зъ 14 падолиста 1883 ч. 72458 ц. к. старству підъ отвѣтальністю заняться енергично стяганьемъ вже запавшихъ по-

V.

Мы вже бачили, якъ стояли въ Польщі шансы обохъ найважнѣшихъ для нації кандидатуръ, московської и австрійскої.

По довгихъ пересправахъ по утечі Генриха рѣшено наконецъ въ Польщі — оголосити *bezkrléwie* и приступити до нового вибору. Головно спѣшилось Литвѣ. Отъ про що.

Спостерѣгши, що супротивъ опору можновладства правдоподобнѣсть его вибору не велика, не думавъ царь много надумуватися. Зъ-разу застановивъ бувъ на чась похдь своїхъ войскъ въ належачий до Литви Ливонії; теперъ рѣшивши — мимо ремонстрації Польщі и Литви, продовжати военну акцію. Дні 12 червця 1575 дась царя знати, що хоче удержати миръ съ Польщею и Литвою, и що не буде воювати ихъ земель, — виключаючи однакожь Ливонію, а успѣхи оружія московского давали гнеть саміо собѣ знати и визывали велике занепоконь. ²²⁾ Ще съ початкомъ 1575 р. занявъ царь важний гробъ ливонскій Пернаву, теперъ поступавъ що-разъ дальше. Ливонцѣ благали у становѣ литовскихъ помочи, ²³⁾ а Литва не умѣла собѣ инакше порадити, якъ въ свои сторони удаочись съ просьюкою о помочи до — цѣсаря. А ту ще надходили и іншій грбзій вѣсти: царь громадить войско вдовжъ границъ Литви!. Сторонники цѣсаря, польскій и литовскій шлють до него (1575) листи за листами; усильно просить чимъ скорше вислати посольство до царя. Особливо Литва напирала.

Тоже въ-конецъ запевнене цѣсаремъ (въ липні або серпні 1575), що посольство до Місквы вишле. Ще разъ потомъ просить Литво-

даткѣвъ и найближшої рати, маючи бути оплаченою. Супротивъ того визываю звѣрность громадоку, щоби належності податковій, припадаючи за сей робкъ безъ найменшої дальшої проволоки сплатилася, бо съ днемъ 8 грудня буду мусѣвъ ужити екзекуцію войскової всюди тамъ, где по-датки ще бы залагали.“ — — Теперъ же запытаете: що жъ то такого въ „турецкому“ повѣтѣ дѣся, що ц. к. власти политичній ажъ войсковою екзекуцію грозять неуплатившимъ дачку? Певно бойція ворохобится и не хоче зъ буты повинуватися? Такъ бы кождый смертельникъ судивъ по прочитаню выше наведеного циркуляра, но на дѣлѣ такъ не есть. Ц. к. власти политичній не въ станѣ одинъ винадокъ въ турчанськомъ повѣтѣ навести, где бы котрый податникъ зъ упору не хотѣвъ платити дачки. На що жъ ту войска? Таже и войско нужду бѣть податника не выжено тай не возьме зъ оттамъ, где брати нема що. То здається п. староста своимъ выше наведенимъ окружникомъ мавъ намѣръ нагната страху податникамъ, щось подобного якъ передъ колькома роками робивъ п. инспекторъ черезъ неправне фантования. Неправне фантование могло въ-конци дѣкуда и не злый результатъ осягнути, бо все ще бодай остатній конину або послѣдній сбрачину можна було взяти, а часомъ и спродати, — но где и того вже нема, тамъ не только войско просте але и самі генерали нѣчого не вѣдють. Годій розбою не бойтоя. Доки конь безъ быча тягне, то ще добре. Якъ его бычимъ треба смагати, щоби побѣгъ — ну, то не дуже добре, але ще бы ушло, но якъ береся на него запопруті и інчеся нею надъ конемъ звивати ба въ-конци и обкладати, а конь не только що не постуша, але лягає, — га, тогдъ вже по фѣрманцѣ. Шкода, що я не маю способу матеріальну сторону кождого села въ нашомъ повѣтѣ обчислити, а показавши ототрашаючій видъ нашого цвѣтучого стану. Наведу стань одного села Л., котре уходить матеріально за середнє. Село Л. числати 300 нумеровъ, а людності есть 1.300. Зъ тихъ 300 нумеровъ есть 30, котрій взяли ихъ теперійшій матеріальній станъ на увагу, можуть дачку заплатити а въ разѣ неуплати есть що після су-ществуючої установи фантувати. Дальше есть 70 нумеровъ, котрій поза мѣзерній *fundus instructus* нѣчого бѣльше не мають, и у тихъ після права за залеглості податкову не булоби вже що фантувати. Наконецъ есть 100 нумеровъ, котрій не поїдають вже *fundus instructus* потребного въ цѣлості до веденія господарства, и тіи вже дуже латають свою бѣду, а 100 нумеровъ такихъ, що терпять нужду, и которыхъ нѣкто и нѣчимъ не настращить, щоби заплатили дачку. Щѣле село Л. платить 1217 зр. 42 кр. всего податку на р. 1883. Всѣхъ залеглостей до конці падолиста с. р. есть 2.169 зр. Большій залеглости довжній 100 послѣдній нумери, а давнійше ще передъ четырьма роками було у нихъ хоче неправно що що за-фантувати, можна ихъ було „настращити“, але теперъ вже нѣчо не поможе; суть они подобній до коня, що підъ запопрутію полягъ. Що до 100 нумеровъ передпослѣдніхъ, то ті ще, правда, стоять, але вже хитаются и незадовго

уподобяються тымъ 100 послѣднімъ. Наконецъ 30 першихъ и 70 другихъ платитъ дачку правильно, хотій зъ тихъ 70 кождый до уплати напружає силы и після закона въ разѣ неуплати податку у нихъ зафантувати нема що. 30 першихъ повинні платити правильно дачку и дѣйство платитъ. Що хиба въ поля, то хиба тихъ 30 першихъ мають троха бѣльше надъ то, що имъ конче треба до удержанія родини, а 270 прочихъ інвѣтъ столько не поїдають поля до управы, щоби зъ него яко-тако вижити. 150 нумеровъ есть такихъ, що родини ихъ не мають и одної корови, отже не порзаються цѣлій божій робкъ, а маленький дѣти только молока ужіютъ, що зъ грудей матери висутт. О масѣ — Бойко каже въ що: „бодай ся не сніло“ — хиба на Великденъ юдити и то не кождый. Звичайно тешія тутешнаго Бойка складається: зъ борщу (росолянки) цѣлкомъ пісного, заколоченого бояною мукю, капусты цѣлкомъ натурально звареною кромѣ солі безъ приправи, чиру т. е. води завареною густо обояною мукю и тое розпускається на студеній волб и дається въ величезній місці на столѣ. За хлѣбъ служить оціпокъ зъ бояною мукю упеченій. Бараболю юдити Бойки вѣдь тоды, якъ єї копятъ; по викопаню 30 нумеровъ єсть дальше що день, 170 нумеровъ єсть до Рождества Христ. только що недѣль и свята, а дальши 100 нумери позаконують по 2 до 3 корички до ями на на-бінні тай вже по бульбѣ, а вдоволяються виклю-чно выше наведеними теші. Огъ Рождества бульба вже хиба для того Бойка, що захорує, або дѣти при грудехъ, а решта вѣдь обходяться безъ тої лакотки-бульбицї. На яри то хиба тихъ 30 нумеровъ першихъ, що мѣхі бвса мелють и мають ажъ до нового хлѣба, а прочи 270 — то вже лихо съ ними ажъ до нової американської бульби.

Такъ якъ въ той селѣ Л. — єсть менше бѣльше въ кождомъ селѣ турчанського повѣті. Після мої думки то єдиний способъ переконати, въ якомъ станѣ матеріальнімъ знаходяться тепер загальну вѣсі селянія, єсть той, щоби приєднаніе, якє займають поодинокі сторонництва парламентарій до правительства, а черезъ те часомъ і за довгі протягови, була симъ разомъ коротша якъ звичайно. Зъ початку сподвигався, що ополучена лѣвиця перетягне розправу, а то буде найлучшимъ барометромъ блескучого стану на-шихъ селянія. Но гадавъ кто, що въ разѣ браку ружомъхъ фантівъ можна брати до поля селянія за залеглости податковій. Менѣ здаєся, що після обовязуючого у нації права бѣть фантования за залеглости податковій єсть виключена частина того, котре єсть безусловно потребне до удержанія дотичної родини. Въ такомъ разѣ у нації не остались много поля до фантования. До недавна кричали, а може і тепер ще моркотять собѣ Нѣмчики въ Вѣдни, що наша край въ загалѣ єсть фаворизованій и меншій тягары поносити, якъ інші краї. Не знаю якъ тамъ въ той разѣ бѣльшиими посѣлостями ведеся, але то є рѣшучо можу оказать, що говорити о форитованію меншихъ посѣдателівъ въ Галичинѣ — значить: зъ нашої бѣди глумитися. Щоби безъ всякихъ ста-тистичнихъ дать а вѣрно переконатися о станѣ матеріальному нашихъ селяній, нема надъ тоє, якъ щоби при стяганні залеглостей податковыхъ держатися права, т. е. не „страшити“ нижчихъ духомъ а кроткихъ селяній, а поступати съ ними якъ съ обывателями австрійскими, — ѿ, то разѣ стане передъ очи Нѣмчикамъ наша нужда а і п. министеръ финансівъ хотій *rodak* и голова не-абы яка заміжурити не-абы якъ! Поки-що ми ту Бойки сидимо и ожидаємо „кватирмахрѣвъ“, котрій леда день до нації надбйтуть, а по нихъ баталіонъ войска до стяганнія залеглостей податковихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Чеський клубъ ради державної) має замѣръ змѣнити свій статуты. Проектъ новихъ статутів знаходиться оть колькохъ днівъ въ рукахъ послівъ и будить зъ взглядомъ на свое содерданье загальній интересъ. Провідна гадка праїв ческого клубу сформулювана въ §. 1 проекта, після котрого послы звірганіївани въ ческому клубу правильній способъ збивав замѣтъ послівъ крієвій референта гр. Клеменса Мартиніана підъ звісмъ легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової господарки и конюшої справо-даніївъ послівъ, коли они въ тоймъ дусі говорять передъ виборцями. Звертаючися до преміїнера на робкъ 1884 конотату бефіднику, що сейже зробивъ дуже некористне враженіе въ широкихъ кругахъ людності. Видатки збільшилися въ по-слѣдніхъ 4 лѣтахъ о 90 міліонахъ; податки бѣльши ви-налаштували легко. Яко бефідникъ лѣвицї забравъ голосъ пос. дръ Менгеръ. Інъ рѣбіт правительству замѣтъ, що не хоче допустити критики фінансової гос

НОВИНКИ.

правительство проектъ що до продовження стану виїмкового въ поїздѣ котарскомъ до конця червня 1884 и проектъ о концесії на будову жейзини дороги зъ Будайсъ до Сальнавъ. Кромѣ проекговъ, внесеныхъ правителювомъ, зложивъ на столѣ президіальному пос. Швабъ внесене съ проектомъ закона о транспортѣ товарівъ на жейзиниахъ. — Дискусію викликало внесене пос. Германъ що до опусту податківъ бѣгъ мешкань бѣдніхъ людей. Германъ жадавъ увільненія бѣгъ податківъ черезъ 30 лѣтъ нововыбудованыхъ дешевыхъ доміківъ, которыхъ робічий чиншъ не вносивъ бѣльше якъ 100 зр. Внесене его почине дѣлъ Портгальмъ збъ взгляду на користи моральній і санітарній, а пос. Розеръ виразивъ гадку, що волївни бачити не такъ-то дуже пышний будынокъ парламенту, щоби зъ другої сторони бѣдній люд мали лѣпши хаты. Собачі буди часто лучший бѣгъ людіківъ помешканій. — Дея. Стурцъ критикує внесене въ многихъ направленіяхъ і уяврає роботниківъ о симпатіяхъ, які має для нихъ лѣвца парламенту, котрой належито заслуга практичныхъ проекговъ для полегшення долѣ роботниківъ. — На засѣданію зг. днія 13 л. грудня прияла палата посольствъ въ третій читанію контингенсъ рекрутівъ і предложеніе правительства въ справѣ продовження стану виїмкового въ поїздѣ котарскомъ безъ дискусії. Фактомъ бѣльшої досягlosti зъ сего жъ засѣданія бувъ виборъ першого вице-президента на мѣсце покликаного до палати панівн. кн. Лобковиця. Правиція поставила кандидатуру гр. Ришарда Кляйн-Мартиниця, котрой удержалася 151 голосами супротивъ 121 голосу зъ лѣвцівъ і клубу Корони нѣго упавшихъ на Клара. Молодо-Чехи віздергалися бѣгъ голосування, отдаючи бѣлі картки. Ополя слѣдувало виборъ до комісії і обради надъ петиціями, межи котрими було 38 о святкованію недѣлі. Петиції отутуплено правительству. По залагодженію гдяжихъ приватнихъ петицій закривъ президентъ засѣданіе, яко послѣдне передъ святами. На порядку днівній першої сесії після ферій будуть межи прочими: внесене о розпорядженіяхъ языковыхъ дра Гербста і внесене Вурмбрандта о языкахъ державної мови.

(Рада завѣдуюча жейзиницъ Франц-Госіса) прияла після інформації „Wiener Allg. Zeit.“ новъ важній точкі справоздання, уложеного комітетомъ, котрому пренощено розглядженіе проекту що до отогулення жейзиницъ на власність державы. — Жейзиница переходить вже съ днімъ 1 січня 1884 підъ адміністрацію державы, а наколи надзвичайні загальні збори акціонерівъ затвердять умову, перебуде она рѣшучо підъ землю державу днія 1 липня 1884. Надъ такожу угодою отбували сими дніми нарады рада завѣдуюча жейзиницъ форарльбергской.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Росія. Російське правительство постало виборъ — якъ ми свого часу доносили — установити въ Римѣ при Ватиканѣ нове стаде посольство. Сія наступити заразъ по пріїздѣ царя зъ Коненгаги, а кандидатомъ на сю посаду бувъ Бутеневъ, котрый теперь перебуває въ Римѣ і б. с. м. бувъ у папи на авдіації. Якъ отже теперь доносить „Gergshaiia“, посольство се не буде теперь установлене, бо гр. Толстою, Побѣдоносцеви і Каткову удається отрочти именованіе Бутенева на посла въ Ватиканѣ. — Кохановска ко мисія кончати вже приготовленія своїхъ проекговъ і розішле ихъ въ короткому часу для остаточного оцінки въ ріжній заведенія. — „Моск. Вѣдом.“ доносять, що спеціальна комісія въ Владивостоцѣ добрається до препорученія въ виборленії системи укрѣщення Владивостока. Мѣсто се буде укрѣпле не лише зъ сторони сухої землї, але такожъ і его пристані въ т. зв. російській островъ будуть укрѣплені. — Въ Москвѣ номеръ звѣстный на всю Россію богача Губкінъ. Передъ его похорономъ роздавано убогимъ гроши. Передъ домомъ богача збрала величина товна народу і повсташъ такій стискъ, що удушено кількохъ людей.

Франція. Теперь довѣдуюмо, въ якій спосіб отиїсъ Ферръ побуду въ палатѣ французскихъ пословъ при ухваленію тонкінського кредиту. День передъ ухвалою кредиту бувъ цілій Парижъ переконаний, що палата не дастъ кабінету Феррого згаданого кредиту і самъ Ферръ бувъ вже маже о тѣмъ переконаний. Въ бесѣдѣ своїй о тонкінському кредиту сказавъ Ферръ: „Наколи палата знає яку іншу політику, котрою буде могла спасти честь Франції і задержати Кохінхану, тоді якъ виїскаже явно свою міністру“. Палата отже не знайшла іншої політики і ухвалила кредитъ. Але побуда ся коштувала Феррого дуже богато. Протизники его кинулися сильно на него, а Клемансо щочай его явно обвинили, що бѣгъ ощукаває систематично парламентъ. — Межи легітимістами і орleanістами розпочалася знову завзята борба. Легітимістична „Gazette de France“ не може погодити съ правомъ загальнаго голосування, такъ само і другій роялістичній газетії не можуть погодити съ програмою графа Парижа. „Soleil“ отже, органъ орleanістівъ, виступає въ оборонѣ монархії і каже, що жадне монархичне правительство не може въ Франції существувати безъ демократичнаго загальнаго права голосування. Чирепубліка, чи цѣсарство, чи монархія: на всякий случай потреба, щоби всѣ були рівними передъ законами, все рівні передъ уриною виборчою. — О поїздѣ французского посла въ Берлінъ до кн. Бисмарка въ Фридрихсбург ходять въ Парижъ вѣсти, будьтоби кн. Бисмаркъ замівавъ залагодженіемъ французско-хінського спору. Яко причинокъ до

сихъ вѣстей оповідають, що коли посолъ Курзель повернувъ зъ Парижа до Берліна і бувъ у цѣсаря Вильгельма, сей дівішъ часъ розговорювавъ съ нимъ о тонкінській справѣ. При сїй олічності висказавъ французскій посолъ вдоволе съного своего правительства зъ того, що Німецчина заняла въ сїй справѣ дуже гдіне становище. Слови та очевидно вдоволили німецкого цѣсаря і въ недовігій часъ доставъ баронъ Курзель запрошеніе до Фридрихсбурга. Якбы оно і не було, все то однакоже рѣчъ це, що переговоры французского посла съ кн. Бисмаркомъ дотикають мирніхъ справъ, хочъ може Німецчина не думати таємъ браги безпосередньої участі въ французко-хінському конфлікті. Въ французкихъ верховихъ кругахъ думають, що конфліктъ съ Хінами скоріше залагодиться въ мирний спосіб, якъ що мало прйті до збройного закінчення.

Італія. Зъ Риму доносять, що німецкій престолонаслідникъ прїде вже на певно 16 або 17 с. м. до Риму і задержито тамъ ажъ до 20 с. м. включно. Допера въ Римѣ заявить дні напів офіціально свои отвѣти. Італійський двіръ запитуває въ Берлінѣ, чи престолонаслідникъ скоче проживати въ Квіриналь; на те бѣгъ цѣсаря Вильгельма, що бѣгъ бажавъ собою, але впередъ поспішавъ престолонаслідника. Отповѣдь престолонаслідника вже надйшла. На ревю зберутся войска зъ Флоренції і Неаполя. — „Diritto“ полемізує противъ „Германії“, котрой багаджесе королеви Альфонзови їхали до Риму і ставляє ему за примѣръ австрійського цѣсаря. „Diritto“ каже, що бѣгъ зовсімъ не годиться съ гадками „Германії“; цѣсаря австрійській зовсімъ не подбляє гадокъ Германії, а наколи лиши німецкій престолонаслідникъ прїде до Риму, то не одно непорозуміє устане, а то, що доси здавалося неможливимъ, станеся якъ разъ можливимъ і поставити може і консервативне сторони цітво німецкіе въ іншому світлѣ. — Хочъ бѣгъ діяни престолонаслідника въ Ватиканѣ незадовіджені ще офіціально, то однакоже кард. Якобіані давъ німецкому послови Шлещерови зрозуміти, що папа желає собою, щоби престолонаслідникъ прїїджавъ інкогніто і не мешкавъ въ Квіриналь. Дальше жадає папа, щоби престолонаслідникъ прїїджавъ зъ німецкою амбасадою. Въ кругахъ правительствахъ всѣ переконані, що німецкій кнізь бѣгъ дає папу. — Найновійшій вѣсти доносять, що въ Ватиканѣ запанувало велике роздріжненіе зъ тої причини, бо видягъ, що въ Берлінѣ не дуже звертають увагу на папу, а тѣмъ бѣльше займаються интересами Італії.

Сербія. По поводу пригнєтенія посольства въ Сербії розіслало сербске правительство циркуляр до всіхъ овоїхъ представителівъ за границею. Циркуляр сей поясняє передовосьмъ, що причиною горохоби не було бѣгіанії оружія, але виключно лишь впливъ за-

граничній. Ворохобня тепер вже зовсімъ пригнєтена і въ короткому вже часу будуть знесені суды винні, а змобілізоване войско буде розпущене. Нѣшо отже не стоять на перешкодѣ, щоби давнійшій мирній отношенія повернути; правительство однакоже видато змушеними поробити гдяжі змѣни, щоби удержати на будущість спокй въ краю. Такъ мусить оно знести договореніє право товариствъ і змѣнити право працове. Але інголовийшо і найважнійшою задачею правительства есть перевести реформу податкову, отъ котрої зависить вояка доля сербского народа. Сю поту вручили сербскому послу министрамъ внутрішніхъ дѣлъ всіхъ тыхъ державъ, котрій підписали берлинську угоду. Правительство сербске дозволило своимъ представителямъ зробити отписи зъ сїї ноги і вручити ихъ чужимъ державамъ. — Въ послѣдніхъ часахъ буде такоже ворохобня въ Пікошль, где поселилися самій Чорногорець. О сїї ворохобнії мало бути пітновань домашної худоби, котрому Чорногорець противився. Здається однакоже, що въ сїї ворохобнії була ще і чайська рука дѣятельна, бо ворохобни Чорногорець збиралися середъ оклику „най жіс Караджордже вич“*. На кождый случай можна сподѣватися, що цѣла ворохобня, хочъ вже і притихла, однакоже не закінчиться такъ гладко, щоби вже сербске правительство могло бути безпечне на будущість. Бѣзъусловно маже можна сподѣватися, що по добій проповіді може і въ недовігій часъ знову штовторятися. — Въ послѣдніхъ дніхъ мавъ Риличич двій наради съ королемъ Миланомъ. Риличич мавъ пріобѣдити, що обойме міністерство, наколи король пристане на гдяжі змѣни въ державній уставѣ і дастъ увізначеніемъ цею амністію. Онь мавъ такоже зажадати, щоби король давъ амністію матрополітії Михайлова; король однакоже не хотівъ на се згодитися і на сїї мали розбити всій дальшій переговоры.

Египетъ. Зъ Каїро доносять, що губернаторъ мѣста Каїрумъ вернувъ назадъ до сего мѣста вразъ съ залоговою зъ Дуемъ і Шагъ. Онь приїсъ вѣсти, що Магда заняла Ель-Обейдъ і приказавъ туди привезти армати і всю добуту зброю. Магда виславъ вже 10,000 войскъ до Дарфору і приготовує другихъ 10,000, котрії мають підбати племя Кабаби. Одинъ отвѣтъ англійскогого войска виїрається зъ Каїро до Вади-Галфа при першій водопадѣ Нілу на нубійко-египетській границі і має се мѣсце укрѣпленія. Вакеръ-наша думає, що бѣгъ нїкъ не буде маже посунутися дальше зъ Свакима і уважає залоги египетской Сигнатъ і Токаръ за прошали.

— Зъ причини припадаючої въ ворокъ слѣдующої тиждня празника св. о. Никола — 138 ч. „Дѣла“ вийде въ слѣдуючій четвергъ.

— Зъ Золочеву доносять памъ знову, що нашому театрови ведеся тамъ дуже лихо. Мѣсцева публіка отъ малими винятками досыгъ собѣ байдужна і еслиби то. Стисловскій въ Лицкого і Пачовскій зъ Жуличъ, не приїздили маже що представлена на родину і не правозили съ собою по коли-канайція селити, — то будобы треба гдяжі представлена откликувати задля недостачѣ гостей. Честь тымъ обомъ отцямъ за то! Бажати треба, щоби і другій отвѣтъ духовий пішли за тихъ прямбрюхъ і бодай при кнізі явилися въ театрѣ въ Золочевѣ і привозили съ собою селянъ. Въ Золочевѣ дась театръ вже только 5 представлень; послѣдне въ недѣлю. Дня 23 л. грудня представлений буде „Федико Острожскій“ истор. драма Ом. Огоновскаго. — Зъ Золочеву переїде театръ нашъ до Бродовъ і дастъ тамъ только 6 представлень і то самій пайновійшій оперетки і народній комедії съ співами і танцями. На перше представленіе въ Бродахъ въ четвергъ дня 27 л. грудня буде дана „Галька“ С. Моноши. Зо впередъ поспішавъ въ Бродахъ, маємо падію, що Ви. Публіка якъ мѣсцева такъ і доо-крестна скоче якъ найчисленніше явилися на представленіяхъ і подонре тую такъ хосенну руску інституцію.

— Читальня въ Каменцѣ Струмиловѣ. Дня 9 л. грудня уконституована въздѣль читальни въ Каменцѣ Струмиловѣ. Въ складъ въздѣль вѣти: о. Михаїлъ Цегельський, парохъ мѣсцевий, яко голова; мѣщанинъ Іоанъ Вусовичъ яко заступникъ голови; мѣщ. Адамъ Скоція яко секретарь; мѣщ. Теодоръ Затхъ яко касієръ; мѣщ. Прокопъ Свенціцький яко бібліотекаръ і два заступники въздѣльовъ: Нікита Барабашъ і Емануїлъ Чипчаръ. Завязуючи читальню въ Каменцѣ, мы увѣреній крѣпко о си погребѣ въ нашому мѣстѣ і в окрестності, і про тое надбѣмо, що такъ мѣсцевий якъ і замѣць люді, дбаючи о просвѣтѣ, поспішать вписатися въ члены читальній і стануть намъ помічними въ розвито молодого сего товариства. Торжествене открытие читальній буде оголошено въ своїмъ часу въ нашихъ часописяхъ. При тобі просимо Ви. нашу просвѣтній товариства, якъ такоже і Ви. Редакції всіхъ часописей, щоби зволили до конця розподіль читальню даромъ присылати свою видану і журналі.

— Читальня въ Каменцѣ Струмиловѣ. Дня 9 л. грудня уконституована въздѣль читальни въ Каменцѣ Струмиловѣ. Въ складъ въздѣль вѣти: о. Михаїлъ Цегельський, парохъ мѣсцевий, яко голова; мѣщанинъ Іоанъ Вусовичъ яко заступникъ голови; мѣщ. Адамъ Скоція яко секретарь; мѣщ. Теодоръ Затхъ яко касієръ; мѣщ. Прокопъ Свенціцький яко бібліотекаръ і два заступники въздѣльовъ: Нікита Барабашъ і Емануїлъ Чипчаръ. Завязуючи читальню въ Каменцѣ, мы увѣреній крѣпко о си погребѣ въ нашому мѣстѣ і в окрестності, і про тое надбѣмо, що такъ мѣсцевий якъ і замѣць люді, дбаючи о просвѣтѣ, поспішать вписатися въ члены читальній і стануть намъ помічними въ розвито молодого сего товариства. Торжествене открытие читальній буде оголошено въ своїмъ часу въ нашихъ часописяхъ. — Галицький урядники почтові внесли сими дніми до ради державної петицію о підвищенії пенсії, і побольшіше етату і о введенії правильності въ авансованію. Покликуючись на свою для суспільності такъ важну, а для нихъ надмірно утяжливу службу, наводячи петиції насупротивъ того, що на 1308 системизованихъ офіціаловъ почтовихъ въ Долинавії є всего только 273 надтофіціаловъ замѣсть 1935, якъ бы належалося побольші норми приятихъ въ іншихъ урядахъ. Специально во Львовѣ — мѣстѣ числигъ уряд почтовий вразъ съ трема філіями 90 низшихъ, а лише 7 висшихъ урядниківъ, а почтовий уряд на дівріяхъ жалінниць 69 низшихъ, а лише 2 висшихъ урядниківъ, такъ що во Львовѣ-мѣстѣ припадає 1 висший урядникъ на 13 низшихъ, а на дівріяхъ жалінниць 1 висший на 35 низшихъ урядниківъ. Загаломъ въ Галичинѣ висший урядникъ до низшихъ мають числомъ якъ 1 : 18. Противно, урядники рахункові, котріхъ функція далека лекій, котрій не робить служби анъ въ ночі, але въ недѣлі і свята, працюють лише по 7 годинъ денно і то въ світлацахъ далеко краєше урядженіяхъ нѣжъ урядники почтові, а вансують въ от

Викторовского 2 зр.; бѣть п. Е. Желеховского 2 зр.; бѣть п. К. Шипайла 2 зр. — разомъ творѣтъ пок. Навроцкого зачесъ, надѣяться, ще скоро печатаніе тов. им. Шевченка упорае съ гдѣжаки спѣшными роботами, которыми теперь вѣрно занята. — (Отъ комитету редакційного). — (Дробный вѣст.) Цѣсарь дарувавъ громадѣ Саджа вѣ, богоугоднаго поѣтѣ, 100 зр. запомоги на довершаніе будовы церкви. — Вѣ Александрии появилась зановь холера; померло 7 людей.

Вѣсти впархіальни.

Зъ Апартії Львівской.

До архієрейскаго рукополаганія зъ архіепархії львівской явивись пп.: 1) Гавр. Горецкій, 2) Алекс. Киселевскій, 3) Іер. Кміцкевичъ, 4) І. Машакъ, 5) Вол. Панасій, 6) Ант. Пілдесецкій, 7) Тев. Соневицкій, 8) Альф. Ник. Съменовичъ, 9) Т. Чубатый и 10) Пет. Шанковскій.

Інституцію каноничну получивъ: о. Марк. Соневицкій зъ Велеснова на туто капелянію.

Вставлена до намѣстництва о удѣленіе винотитуціи для оо: Мих. Громницкого на Августовку, Ант. Стефановича на Дмитре и Л. Луцкого на Великополе.

На конкурсъ розписана капелянія Дмитріи, дек. львівско загородскаго, надана приватного, съ речинцемъ до 2 л. лютого 1884 р.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Гавріїль Бѣленій, выслуженый поборецъ уряду податковаго, членъ „Народнаго Дому“ и „Ставропигійскаго Інститута“ упокоился вчера въ 74-мъ роцѣ житя. Покойный отзначався твердымъ патріотизмомъ и до конца житя посвящавъ свои труды дѣламъ рускихъ інституцій. Бѣчна ему память!

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— „Сцены и разсказы изъ малорусского быта“. — Підъ такими заголовкомъ вышла отъ-що въ Кіевѣ книжка В. П. Жуковскаго и продається по 25 копѣйокъ у всѣхъ кіевскихъ магазинахъ книжныхъ.

— Жертвы на Руску Бурсу въ Тернополі впливущій въ грудні 1883. 1) Доплаты за питомцѣвъ Бурсы 113 зр. 50 кр.; 2) Пр. о. Ант. Алискевичъ, яко членъ 3 зр.; 3) Вп. Алекс. Барвінський, яко членъ, 1 зр.; 4) Вп. Андр. Вовкъ, корецъ барвінъ. При надходящихъ святахъ Роздавані Хр. упрашаю всѣхъ Вп. Патріотівъ постаратися, щобы колядники збиралі датки на Бурсу и прилати подписному выдѣлови тое, що зберегся для тернопольской Бурсы; до сего не треба дозводу политичніхъ властей. — Отъ выдали рускую Бурсу. Тернополь дни 26 падолюта 1883. Др. В. Луцкій.

Съ нынѣшнимъ числомъ „Дѣла“ разсылається въ прилозѣ брушурка: „Гдѣсто о убезпеченияхъ въ банку асекураційномъ „Славія“ зъ поводу обѣжника львівскаго заступництва того банку, розсланого въ Галичину“ съ ч. 15 часописи „Русій Сіонъ“ написавъ Тевофіль Меруновичъ.

„Мельбурнъ 1881“. — I. Нагорода
Циркъ 1883“

Граючі предметы

4—200 штукъ граючі; съ експресію або безъ, мандолини, бубни, кастаніеты, небесній голосъ, арфій гри и т. д.

Коробки граючі

2—16 штукъ граючі; далѣе інцесери, підставки на цигара, швейцарскій домики, альбомы на фотографіи, прилады до писанія, скрінки на рузвізії, тягарки на листы, вазы на цвѣты, пуделка на цигара, табакерки, столы, роботи, фляшки, склянки на пиво, стілчики и т. д. Все съ музикою. Завѣтды найновѣшіе и найлучше, особливо пригодніе на даруваніе Роздаванія свята, поручаю.

J. H. Heller, Bern (Schweiz).

Только за спроваджувани віростю гарантується правдивостъ; ілюстрованій цѣнникъ висыкають фланко.

— 4—100 штукъ граючі; съ експресію або безъ, мандолини, бубни, кастаніеты, небесній голосъ, арфій гри и т. д.

!!НА СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ!!
Отанчаний листомъ похвальнимъ
ПЕРШІЙ НАЙБОЛЬШІЙ МАГАЗИНЪ
НОВОСТЕЙ и ЗАБАВОКЪ
ГЕНРИКА МИЛЛЕРА
рѣд. улицы Галицкої ч. 6.

поручаю въ найбѣльшомъ выборѣ

ЗАБАВКИ ДЛЯ ДѢТЕЙ:

Ляльки стрібно убрани съ волосомъ и безъ, такожъ неубрані, штука по кр. 15, 25, 30, 40, 50, 60, 70, 80 и 1 зр. до 5 зр. — Ляльки кіличучи Мама, Тата, по кр. 2 до 5. — Гры товарискій найбѣльшого вынайденія штука бѣль кр. 40 до кр. 4. — Забавки Фреля поочально для дѣтей бѣль 3 до 10, штука по кр. 40, 50, 60 и зр. 1 до 5. — Забавки пуделевій представлѧють: господарства, села, польованія, живійровъ и іншій въ великомъ выборѣ, штука по кр. 20, 30, 35, 40, 50, 60, 70, 90 до зр. 5. — Інструменты музичніе якъ: скрипки, флейти, клярнеты, гармони и катаринки 1 и 4 мельодій, металлофони шту. по кр. 20, 30, 40, 60, 80 до зр. 12. — Убранія для дѣтей, якъ, поручникъ, охотникъ, жокей, рицаръ шту. по зр. 1, 2, 3, 4 до 6. — Великій выборѣ приборовъ на Божій деревце, якъ: лѣхтарки, бомбонерки, очівѣ шкляній, свѣчі и іншій дробницѣ шту. бѣль кр. 1 до 26. — Шопки и фігурики для шопокъ бѣль зр. 1 до 5. — Замовленія зъ провінції висновнюють якъ вайсовѣтній фірмой почтою (3—4)

Шварцъ до чоботъ

безъ витрію!

зъ першою ц. к. фабрики заложеної рѣд. въ Вѣднѣ

по цѣнѣ фабричній, а то:

1 пуделко по 2, 4, 7 и 14 кр.

можна получить въ Торговлі:

К. М. Возняка во Львовѣ

ул. Ормінська ч. 6. (напротивъ

„Народнаго Дому“)

Шкіра шварцована тѣмъ чорніломъ (шварцомъ) стається неспекаючою и мягкою.

Замовленія зъ провінції висновляються отвортною поштою, не числячи за опакованіе.

Цѣнникъ другихъ товарівъ отсылаю на жданье франко.

ЛЕВЪ АБРАМОВИЧЪ

Львівъ, Рынокъ, дімъ п. Ербара

(Андрійового) ч 29 въ поїздію.

Моя честь завѣдомити ВПоважну

І. Т. Публичності, що съ нынѣшнімъ

днемъ я отворивъ

Торговлю товарівъ локтевихъ

якъ: полотенця, бѣлья шифоновъ, по-

лотенцы, оксфордовъ, бархановъ бѣ-

лья и барханы, флянельовъ, вовни-

шевъ матерій на суній дамськ., під-

шевовъ, хустонъ вовнивъхъ, хустонъ

полотнянъхъ, панчохъ и т. п.

Працюючи довшій часъ въ тут-

шевихъ торговляхъ, маю я случайностъ

познати вимоги І. Т. Публ., а набувши

товари за готовку и едоволяючи якъ

найменшими зыскомъ, можу висловити

надежніе товари продаюти по цѣнѣ низ-

шоу, якъ всієду.

Поручаючись взглядамъ ВПоваж-

ної І. Т. Публичності, виждаю ла-

скавыхъ розклады.

Замовленія зъ провінції висловити

отвортною поштою.

(10—10)

! НА СВЯТА !

4 ⁴ / ₁₀	кило Меду	2 зр. 75 кр
4 ⁸ / ₁₀	Маку синого	2 " 25 "
4 ⁸ / ₁₀	сѣрого	2 " — "
4 ⁸ / ₁₀	Сливокъ сушенихъ	1 " 90 "
4 ¹ / ₂	Повиль найдобри.	1 " 90 "
4 ¹ / ₂	доббрныхъ	1 " 75 "
4 ⁸ / ₁₀	Орѣховъ волоц. доббр.	1 " 80 "
4 ⁸ / ₁₀	" найдобр.	2 " 10 "
4 ⁸ / ₁₀	Мигдаловъ солодк. доббр.	6 " 50 "
4 ⁸ / ₁₀	Родзинковъ безъ костокъ	3 " 60 "
4 ⁸ / ₁₀	Мароновъ (каштановъ)	1 " 60 "
4 ⁹ / ₁₀	Яблокъ ренеть	1 " 65 "
4 ¹ / ₂	машанкіхъ	1 " 65 "
4 ¹ / ₂	Грушокъ доббрныхъ	3 " — "
4 ¹ / ₂	смальцю въ пачцѣ	3 " 80 "
4 ² / ₁₀	" бляшанцѣ	4 " — "
4 ⁴ / ₁₀	Солонинъ найдобри.	4 " 05 "
4 ⁸ / ₁₀	Мармоладъ морелевої	5 " — "
3 ¹ / ₁₀	Сливокъ мілевихъ 8 п.	4 " 70 "
4 ¹ / ₂	" 9 п.	4 " 85 "
4 ⁸ / ₁₀	Фигъ сultанськихъ доббрн.	3 " 80 "
4 ⁸ / ₁₀	Кавы доб. бѣль 5 зр. 70 кр. до 8	50 "
1	Гербаты	2 " 80 " 8 " — "

Тома Гуровичъ

Будапешт VII. Königsgasse Nr. 23.

BROCKHAUS' Kleines Conversations-Lexikon in 2 Bänden. Mit Karten und Abbildungen. 3. Aufl. geb. 15 M. Weihnachtsgeschenk.

Свѣчи церковній чисты, безъ домашки земного воску и другого суррогату поручаетъ ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана підъ Золотымъ Котомъ ул. Галицка 396.

Штуки по 2 ф., 1/2 ф., 1 ф., 1/4 ф. и 1/8 ф., по 54 кр. за фунтъ.

Продаючи толькъ добрый товаръ оголошу якъ найпрѣстійший цѣнній и запрошую для того Вп. Кліръ спроваджувати свѣчи лишь за мої торговлѣ.

УВАГА. Въ цѣннику мої торговлї разобраній съ ч. 129 „Ділъ“ займа єшибка друк. въ цѣнѣ гербати; іменно замѣсть 1 зр. висловъ власн. 1 зр. 40 кр.— має бути 1 зр. 70 кр. Упрашаю тому П. Т. публичності о ласкаве поправленії съ цишибко.

Певецъ церковный честный и трудолюбивый або въштовий стану чоловѣкъ, котрый розумѣбы добре спѣвати церковній, мѣгбы за вынагородою прибути до Олещиць найменше на місяць, щобы піддѣлувати колька-найцій молодцівъ співу хорального. Близь усіхъ въ урадѣ парохіальномъ въ Олещицахъ.

KAWA OSZCZEDNOŚCI (Spar Caffee) KAWA GALICJYSKA (Galiz: Caffee) NAJLEPSZE DOMIESZKI DO KAWY ARABSKIEJ MOŽNA NABYĆ W KAŻDYM HANDLU KORZENNYM.